

kendtgørelse nr. 835 af 25. november 1998 om statens skoleskib DANMARK.

Til § 21

Bestemmelsen indebærer, at de statstjenestemænd, der gør tjeneste på statsskolerne, ved overgangen til selvejende institutioner er forpligtet til ved udlån at gøre tjeneste ved de selvejende institutioner, og de har under denne tjeneste som hidtil pligt til at tåle forandringer i stillingen, jf. herved tjenestemandslovens § 12. Tjenestemændene bevarer deres hidtidige ansættelsesmæssige status som statstjenestemænd, men bestemmelsen åbner for, at de i en periode på indtil 2 år fra lovens ikrafttræden kan vælge at søge overgang til ansættelse efter de ansættelsesregler, der gælder for den selvejende institution. Bestemmelsen giver mulighed for, at de pågældende statstjenestemænd selv kan vælge fratrædelsestidspunktet inden for en ramme af 2 år, således at de kan opnå et fuldt pensionsalderår.

Videre advancement for udlånte tjenestemænd forudsætter, at de overgår til ansættelse i den selvejende institution. Der kan dog ske generelle og gruppevisse omklassificeringer, oprykninger i automatiske lønforløb samt advancementer, som er naturlige for de pågældende medarbejdergrupper, samtidig med at de pågældende opretholder deres ansættelsesmæssige status som tjenestemænd.

Med forslaget præciseres det, at der ikke er adgang til afsked med ventepenge, rådighedsløn eller pension for tjenestemænd ved statsskolerne i forbindelse med, at institutionerne overgår til at blive selvejende.

For de tjenestemænd, der ikke overgår til ansættelse i den selvejende institution, indebærer bestemmelsen ikke en forringelse af ansættelsesvilkårene som tjenestemand. Udlån af tjenestemænd til den selvejende institution, hvor de pågældende tjenestemænd gør tjeneste på overdragelsestidspunktet, indebærer ikke i sig selv en forflyttelse.

I forslaget fastslås det, at de selvejende institutioner har pligt til at beskæftige tjenestemændene, og at de skal afholde samtlige udgifter, der er forbundet hermed, herunder eventuelle udgifter til ventepenge, rådighedsløn og efterindtægt af løn.

Bestemmelsen i § 21 svarer til de personalemæssige bestemmelser i tidligere gennemførte love om omdannelse af statsinstitutioner til selvejende institutioner.

Til § 22

Fritidsfartøjer med en bruttotonnage på 20 og derover skal være bemanded med personer, som opfylder de kvalifikationskrav, der er fastsat i lov om skibes be-

sætning. Eksempelvis skal et fritidsfartøj med en bruttotonnage på 20 og derover, men mindre end 100, være bemanded med en skibsfører med bevis som yachtskipper af 1. grad og en styrmand med bevis som yachtskipper af 3. grad. Maskinbesætningen fastsættes individuelt af Søfartsstyrelsen. Som en følge heraf er det naturligt, at også disse uddannelser reguleres af Søfartsstyrelsen. Til at rådgive Søfartsstyrelsen bl.a. i denne forbindelse er der nedsat et Søsportens Sikkerhedsråd, hvis formandskab og sekretariat varetages af Søfartsstyrelsen.

Hensigten med opkrævning af betaling for eksamen og prøver er at give Søfartsstyrelsen mulighed for at få dækket de faktiske omkostninger i forbindelse hermed.

Til § 23, stk. 1

Såvel internationalt som nationalt sker der udvikling i uddannelsernes struktur og indhold. Det har derfor allerede tidligere været fundet hensigtsmæssigt, at uddannelseslove havde indbygget en hjemmel til administrativt at etablere forsøgsundervisningsforløb. De love, som denne lov afløser, indeholdt sådanne bestemmelser, hvorfor den nugældende struktur mv. har kunnet gennemprøves og gennemføres forud for vedtagelse af denne lov, der gør forsøgsordningerne til den egentlige ordning. Det er fundet hensigtsmæssigt at videreføre denne tradition, da der fortsat skal være plads til forsøgsordninger.

Til § 23, stk. 2

Det følger af bestemmelserne i § 4, at Søfartsstyrelsen kan godkende uddannelsesinstitutioner eller kurser, selv om der ikke er behov for den pågældende institutions uddannelseskapacitet. I disse tilfælde vil de pågældende institutioner skulle betale for Søfartsstyrelsens arbejde i forbindelse med godkendelse, kvalitetssikring og censorvirksomhed.

Endvidere vil der blive opkrævet betaling fra den enkelte uddannelsesinstitution for Søfartsstyrelsens arbejde med godkendelse, kvalitetssikring samt censorvirksomhed i forbindelse med visse af de i § 2, stk. 2, nævnte efteruddannelseskurser, herunder radiokurser.

Til § 23, stk. 3

Bestemmelsen åbner mulighed for, at Søfartsstyrelsen kan fastsætte regler om deltagerbetaling for de i § 2, stk. 2, nævnte kurser. Al grunduddannelse er gratis, og det er hensigten, at obligatorisk efteruddannelse,